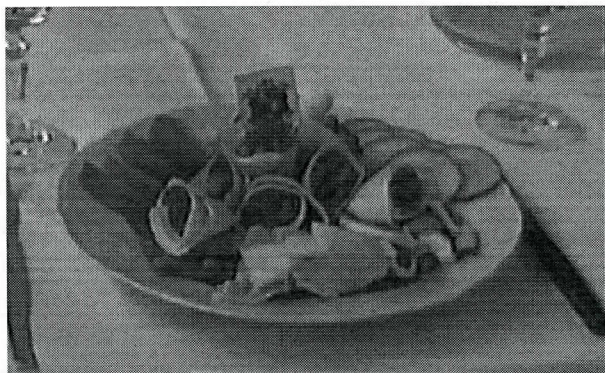


VĚTRNÍK

Ročník XXXIII.

Středa 16. října 2002

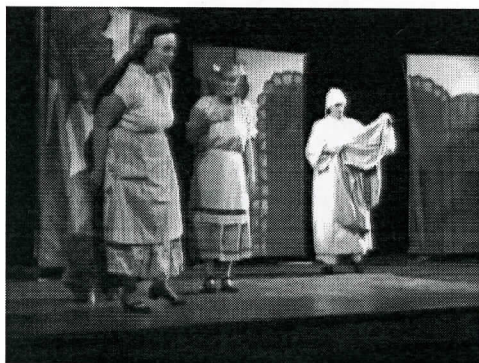


Středa 16. října 2002

9:00	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd MRŠTA PRŠTA Kouřim	
13:00	příjezd DS Vojan	
13:30	loučení Lázně Toušeň	malý sál
13:30	loučení Zákupy	malý sál
14:00	dechovka	před divadlem
14:00	vítání DS Vojan	městský úřad
14:30	vítání DS Vojan	před divadlem
14:30	vítání MRŠTA PRŠTA Kouřim	městský úřad
15:00	vítání MRŠTA PRŠTA Kouřim	před divadlem
16:00	Brouk v hlavě	velký sál
	Kozlovice	120'
		přestávka
19:30	Brouk v hlavě	velký sál
	Kozlovice	120'
		přestávka
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

Pohádka Duhová zátka sděluje příběhem i závěrečným poučením, že ke statečnosti člověku nepomáhají ani tak čary a kouzla (jako zhýčkanému a bázlivému Ondrovi), ale opravdový lidský cit. Hra sama je sledem několika chatrně spoje-

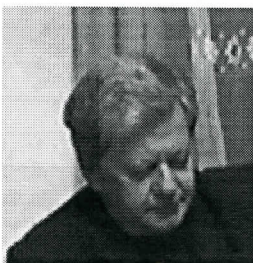


ných obrazů jednoduchého příběhu, kde charaktery jsou letmo naznačeny, jiné si domýšlím a některým (např. Stařence, snad Duchu přírody) už nerozumím vůbec.

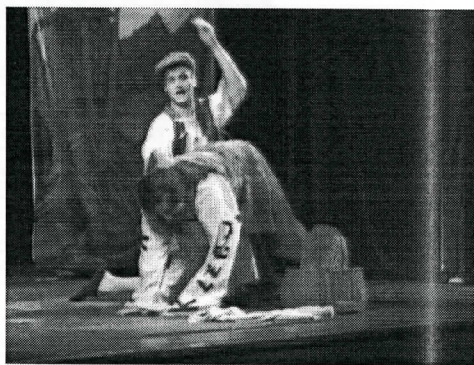
Scéna z pomalovaných panelů se proměňuje otáčením, někdy silou vůle Stařenky, jindy se Stařenka nedostaví a herci si je otáčejí sami, na Stařenku pak zbude jenom odčarování bábovky.

Hudba různého charakteru se k některým scénám nehodí, její použití nepůsobí promyšleně.

Herci, někteří zkušenější, jiní patrně téměř začátečníci,



ve svém úhrnu nepřekračují základní amatérské herecké dovednosti. Hraje se bez čitelné schopnosti režisérky zorganizovat herecké jednání. Účast malých dětí v inscenaci je příjemná (mohlo by se s ní pracovat důsledněji), ale k mé lítosti je tento nápad asi to jediné,



čím mě inscenace zaujala. Chtěl bych věřit, že jiné inscenace tohoto souboru (již pro tu dlouholetou tradici) jsou podstatně kvalitnější.

prof. František Laurin

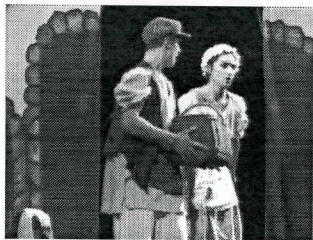
JIŽ TO MÁ ZA SEBOU I ... DS při TJ Sokol Lázně Toušeň a Anna Müllerová režisérka

Paní Müllerová, v Dubové zátce je hodně dětských rolí. Existuje v rámci



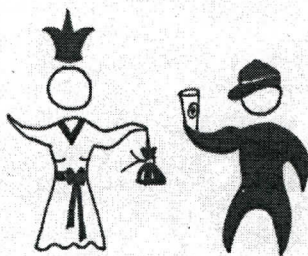
vašeho souboru nějaká dětská skupina, se kterou pravidelně pracujete, nebo jste děti přibrali jen pro toto představení?

Dětský soubor zatím nemáme, ale ukázalo se, že pohádka k nám láká spoustu malých zájemců. Nabízí se tak velká příležitost zapojit je do činnosti souboru.

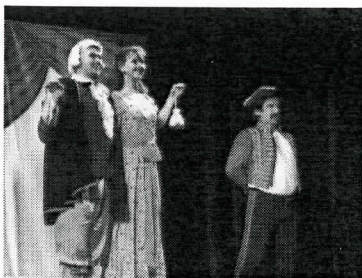


A dospělí členové? Máte dostatečnou členskou základnu?

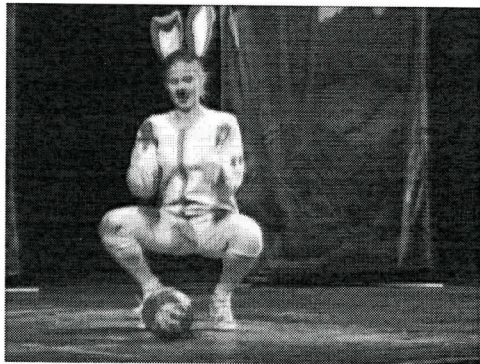
To je náš velký problém. Při nastudování pohádky jsem pracovala s mnoha lidmi, kteří stáli na jevišti poprvé. Snaží-



me se získat zejména mladé, protože jsou přeci



jenom výrazně pružnější. V několika případech se nám to podařilo, ale pořád je nás málo. Chceme postupně vytvořit dílničky zaměřené na zpěv, pohyb, správnou mluvu, v nichž budou mít zájemci možnost rozvíjet své schopnosti. Velmi uvítáme členy, kteří kromě hraní umějí i malovat, což je pro soubor vždy velká výhoda.



V představení se zejména děti zvířátka objevují ve velmi hezkých, půvabných kostýmech. Šili jste si je sami?

Všechno jsme si dělali sami. Kromě kulis, které pro nás

vyrobila firma, s níž spolupracujeme. Výtvarné stránky se ujaly paní Miroslava Bartáková a Pavla Krechová.

Zátka je vaší premiérovou inscenací jako režisérky. Předtím jste hrála?

Přišla jsem zvenčí, byl to můj návrat k divadlu po 15 letech. V inscenaci, kterou soubor nastudoval před touto pohádkou, jsem dělala nápovědu a potom jsem zkusila režii Zátky.

Vaše další plány?

V Brandýse a v Čelákovících pracují kvalitní soubory, se kterými chceme navázat užší spolupráci. V jejím rámci bychom si například mohli zvát herce k hostování.

Jaká je vaše profese?

Vystudovala jsem pedagogickou fakultu, ale nikdy jsem neučila. Deset let jsem působila v kultuře, pak jsem začala pomáhat manželovi.

Na mou poslední otázku mi můžete odpovědět v podstatě jako člověk z profese. Čeho se podle vás bojí dnešní děti? Co je straší?

Bojí se nezájmu ve všech možných podobách, prázdnoty, vakua... Pokud mají prostor, kde se mohou

realizovat, mají téměř všechno.

Paní Müllerová, ať se vašemu souboru daří. Děkuji za rozhovor. al



Recenze

„Hra se netváří jako velké umění“, píše se v programu inscenace Tři v tom Jaroslava Vostrého. Dá

se to tak říci, spíše ale jde opravdu o velké umění, které se jenom tak



netváří, které jenom nechce, aby tak vypadalo. Věc je v tom, že příběh inspirovaný historií společnosti i divadla je zformován velmi stylizovaně do umné textové předlohy. Jeho zdánlivá lehkost je podepřena velmi

pečlivě konstruovanými prostředky, například



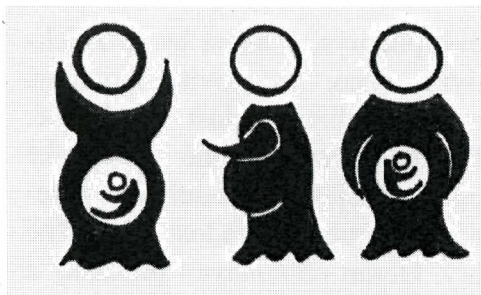
partii veršovaných sonetů (právě sonety byly často využity daleko méně, než předloha nabízela). Stylizace se netýká jenom textu, ale předpokládá se obdobně i v pohybové akci. Tyto požadavky předpokládají vzájemné vnímání a vzájemné navazování do temporytmické jednoty výkonu a celého



představení. Jinými slovy, tento text, který se tváří jako život sám, vyžaduje ke svému provedení brilantní herectví interpretů na stejné úrovni a shodný styl vyjadřovacích prostředků. Navíc zápletky tří dí-



vek, jejich tří milenců a dalších tří nápadníků vyžadují při paralelních a shodných situacích mnoho nápaditosti. To je asi důvod, proč mimo Činoherní klub byly tyto inscenace



zřídka kdy úspěšné.

Zákupský divadelní spolek Havlíček se pustil s odvahou do tohoto mimořádně náročného úkolu.



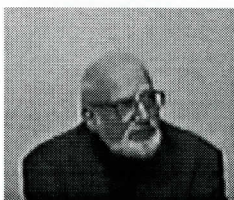
Úprava textu krácením usnadnila spád představení, zkrátila je v čase. Nebyla však dost citlivá a uvážená vůči předloze. Prostor jeviště nena-



bídl půdorys, v němž by se kolektivní akce, jmenovitě honičky, mohly realizovat dost věrohodně. Poněkud nevyrovnané milenecké páry neprojevovaly bouřlivou mileneckou touhu ani radost z odvážné hry, kterou překonávají překážky a komplikace otce Ubalda a nežádoucích nápadníků. Ani víceméně civilní způsob chování a jednání představitelů, ani občasné přehrávání nenaplnuje zdaleka možnosti předlohy. Vůči jejím nárokům se šťastně dařilo jednání děvčat jako tercetu a individuálně si dost šťastně vedla Colombina, (M. Fridrichová). Z pánů je třeba pochválit dialogy otce Ubalda (J. Šimek) s Pandolfem (B. Bartoš). Jako postava svými střizlivými a uměřenými prostředky a porozuměním textu, které dokázal vyjadřovat velmi výrazně a čitelně, stojí v čele inscenace jako Ubaldo Jiří Šimek.

Celek inscenace bohužel kulhá svou nevyrovnaností výkonů a nejednotností stylu za nároky předlohy. Z ní zůstává na jevišti pouze lehká taškařice, i když může být představení v této podobě diváky vděčně přijato.

Mgr. Jiří Hraše



JIŽ TO MÁ ZA SEBOU I ...

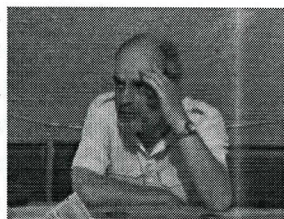
Divadelní spolek Havlíček Zákupy

a

Bohuslav Bartoš režisér

Pane Bartoši, v programku k představení Tři v tom uvádíte, že byste nechtěli a ani neuměli dělat velké umění, vaši diváci by vám nevěřili. To je znáte opravdu tak dobře? A co si vlastně představujete pod pojmem velké umění?

Náš vztah k publiku je zejména na domácí půdě těsný, takže d o k á ž e m e odhadnout,



jak bude reagovat. To neznamená, že se podbízíme. Snažíme se udržet korektní, rovný vztah mezi hercem a divákem. Z tohoto pohledu se nám i Tři v tom jeví jako vhodná hra. Obě strany v ní mohou objevit něco svého. Za velké umění považuji hry Shakespeara, některých ruských klasiků, Brechta... Myslím, že tato světová dramata bychom nezvládli. Soubor by měl znát hranice vlastních možností.

Podle kterého pana Havlíčka dostal váš divadelní spolek název?



Podle Karla Havlíčka Borovského. Jeho jméno nese od roku 1947. Soubor byl však založen dřív, a sice v červnu 1923 jako Český ochotnický kroužek. Byl odborem Národní jednoty severočeské. V současné době máme 28 členů všech věkových kategorií, převážná část je členy SČDO.

Máte dostatečné možnosti prezentovat se s nastudovanými hrami?

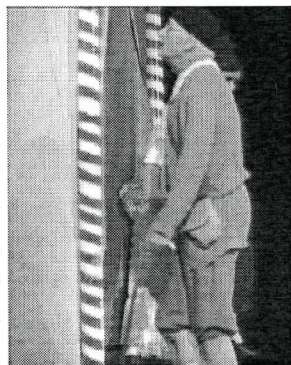
Hrajeme samozřejmě doma a v nejbližším okolí, máme už své stabilní štace hlavně na Českolipsku. Přímo v České Lípě však nevystupujeme, protože je tam silná



konkurence domácího souboru. Pravidelně v květnu se zúčastňujeme přehlídky v Josefově Dole.

Na vysoké přehlídce jste byli v roce 1993 s hrou Václava Havla a Ivana Vyskočila Autostop a teď s Vostřého Třemi v tom. Navštívil jste v mezidobí naše město?

Ne. Osobně jsem tu podruhé. Přijetí, ubytování, péče o celý soubor je na vysoké úrovni. Nedovedeme si představit, že bychom měli organizovat akci podobného rozsahu. Máme sice zkušenosti se zajišťováním výročních oblastních konferencí SČDO, to je však záležitost pouhých tří dnů.



Je vidět, že vše zvládáte i za podmínek, které nejsou vzhledem k stavu divadelní budovy právě ideální. Přejeme vám, abychom za dalších devět let, až se sem opět dostaneme, našli Krakonoš nově opravený.

Až za devět let?

Čím dřív se tak stane, tím to bude pro obě strany lepší.

Pane Bartoši, děkuji za rozhovor a přeji vám i nám, aby ta doba byla co nejkratší.

al

Ještě trochu zelená (než zas napadne)

Náročně, ach přenáročně,
klusem, cvałem, skokem
uhání nám před očima
týden ve Vysokém!
Sotva přijdeš z hasičárny,
už abys zas vstával -
sotva někoho jsi poznal,
už abys mu mával.
Tohle můžeš opakovat
skoro každý večer -
no a týden v dáli prchá,
že by jeden brečel.
Už zas - hurá do divadla -
náladu ti pozvednou
Zákupy - když prozradí ti,
že jsou "Tři v tom" najednou.
Jenom hrajte, milí zlatí,
snad si někdo všimne,
že nám je tu spolu dobře
a v tom světě divném,
co se všude kolem točí,
(jaký to je vlastně svět?)
že každý z nás povyskočí,
na Vysoké když má jet.
Pijem, bychom byli zdraví,
moc nás nezajímaj zprávy,
ceny brambor, zmatek v Praze,
že je nám tu spolu blaze,
že peněženka hubne kvapem,
mnozí k ránu domů šlapem.
Mnoho lidí nemá šajn,
jak je nám tu spolu fajn!

jh

Můj pohled

Dnes jsem se octla v postavení velmi podjatého diváka. Commedii dell'arte Tři v tom jsme hráli se studenty semilského gymnázia před sedmi lety (Vysočáci si jistě vzpomenou, režii měla Danda Hejralová) a troufám si tvrdit, že v jejich pojetí to byla vskutku komedie. Nikoli tak v podání Divadelního spolku Havlíček Zákupy. Nezlobte se na mne, vážení divadelní kolegové, ale tohle byla spíš tragédie. Tragédie v tom, že vaše poctivé úsilí vyznělo zcela hluše. Herci (s čestnou výjimkou Zanniho) působili jako loutky či roboti, kteří jen odříkávají slova, o jejichž smyslu nemají ani ponětí. Prázdná slova byla provázena ještě prázdnějšími gesty. Je-li commedia dell'arte založena především na divadelní akci, není divu, že obecenstvo nereagovalo. Ještě že v našich krajích není zvykem házet po hercích rajčata či jiné poživatiny v nestravitelném stavu. Naši diváci jsou na-

šťěstí kultivovaní a rajčatům se na horách nedaří (kdyby se někdo trefil hlávkou vysockého zelí...). Ale - nebud'te smutní, příště se vám určitě zadaří. A nevěšte hlavu, kdo by vám ji odřezával. Mag

Toto je opravdu jen můj soukromý názor, jenž porota, redakce ani Vysočáci zdaleka nemusejí sdílet.

Z diktafonu žurnalistických pulců



Děti na prvním představení
Duhové zátky se ptaly Eva Ve-
černíková a Veronika Havelková

Jak často se díváte na pohádky a které máte rády?

Moc často.

Pouštím si je na kazetě.

Tak dvakrát za týden.

O perníkové chaloupce, drak a tak.

Vy to natáčíte, že jo? Všechny!

Já nevím.

Princeznu ze mlejna.

Jaké to bylo?

Dobrý.

Bylo to hezký.

Líbilo se mi to.

Moc.

Byl to zážitek. Pěkný.
Která postava tě zaujala?
Ondla. (Ondra)
Strašidla.
Ty kostry.
Všechny.
Asi pan kníže.
Marjánka.
Princezna.
Králík.



Tři v tom: Aleš Havelka a To-
máš Tichánek se snažili vymámit
odpovědi z kolemjdoucích divá-
ků

Váš názor na představení?

Noóó...No.

Náš názor je ten, že vůbec nebyl navázán kontakt s divákem. V podstatě to bylo přehrávání. Byl tam efekt za každou cenu udělat srandu a ta sranda nevyšla, bohužel.

Spíš to byla nuda.

Nebudu to komentovat, to už se nedá ani zkritizovat.

Ocenil jsem 6 body.

Chviléma jsem si u toho zdřím-nul.

Líbilo se nám moc, hlavně tatínek.

Nijak zvláštní, protože jsem to viděla už pětkrát, včera bylo nádherný představení.

Nejvíc se nám líbili otcové.

Mně se líbila ta dlouhovláska, byla pěkná, temperamentní, přirozená a prodala svůj půvab na jevišti.

Povídání s herci:

Jak se vám líbí v našem divadle?

Perfektní. Diváci jsou tady ohleduplní. Doufám, že jsme to zahráli dobře.

Přijedete zase?

Každý rok zkoušíme novou hru a záleží na tom, jestli postoupíme z Josefova Dolu.

Proč jste zvolili komedii?

Zjistili jsme, že nám nejvíc sedí a dobře se hraje.

VOBSKOČÁCI POZOR

Valná hromada

Vobskočáku bude ve čtvrtek v 17.30 v. č. (vobskočáckého času – to si, prosíme, pamatujte, význam zkratky již nebudeme opakovat) na malém sále.

Naše listárna

I když ne příliš často, přece jen dostáváme dopisy:



U příležitosti Velké Říjnové Slavnosti Roční v klání divadelním: upřímně blahopřeji a přeji Vám všem, kteří tradici tuto přes všechny peripetie, za Krakonošovy pomoci, ve vážnosti a ku slávě předků i současníků udržujete, mnoho a mnoho dobrého v šťastném to Vašem konání.

Se srdečným pozdravem
emeritní zakladatel P.
Pešek



Včera večer telefonovala paní Jana Bláhová. Je bohužel nucena pobýt teď chvíli v nemocnici. Všechny nás pozdravuje a vzkazuje, že nás má moc ráda. Je to oboustranné, a tak jí strašně držíme palce!!!

Ve Štětí 14.10.2002

Vážení milí,

je mi smutno, že Vás všechny můžu letos pozdravit pouze takto. Tedy - zdravím Krakonoše a všechny Hejraly, Vaverky, Vodsedálky a Skrbky, všechny Vobskočáky, Mičkaly, pelíšky Pošepníky, kuchyňky a technikáře, porotníky a pišulky, Hlávky a Vondrušky, nevěstu Slávinku - všechny Vás nevyjmenuji.

Bohužel můj chlebodárcce rozhodl jinak nežli jsem si přál i když Honza Vaverka by mi nějakou tu kůrčičku jistě daroval. Mrzí mě to moc, ale příští rok určitě přijedu "domů" do Vysokého i kdyby přišla voda tisíciletá.

Váš starý čočka Standa (kamera).



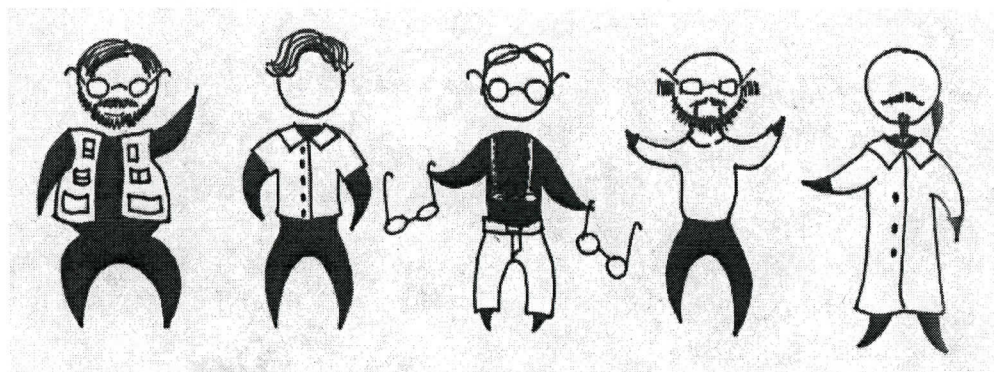
Jak jsme se všichni divili rybě pod pokličkou...

Když včera někdy kolem půl třetí ráno přišel při zalamování na řadu článek s titulkem Možná jen o rybě pod pokličkou, nějak mu – přestože byl po stylistické stránce v pořádku a mluvilo se v něm i o Vysokém – nikdo v redakci nerozuměl. Přečetli jsme ho asi třikrát, ale nepomohlo to. Svedli jsme to na totální mentální i fyzické vyčerpání, článku našli místo, zvýraznili ti-tulek, ještě jednou zkonstatovali, že

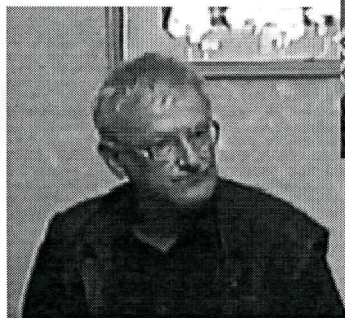
už jsme opravdu mimo, a pokračovali v práci, protože čas letěl. V poledne přišel Honza Strejcovský a divil se – proč článek vyšel ve Větrníku... Divili jsme se, proč se diví. Pak se to vysvětlilo. Honza přinesl do redakce na disketě dva materiály, z nichž pouze jeden byl příspěvkem do vysokého přehlídkového zpravodaje. Druhý nikoliv, chtěl ho pouze „vyjet“ z počítače... Určitě se divili i čtenáři. Budiž nám odpuštěno.

red.

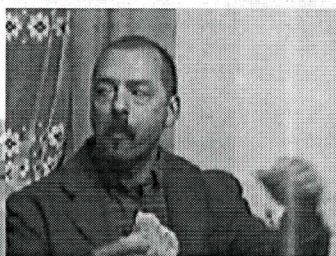
Kdo letos hodnotí představení



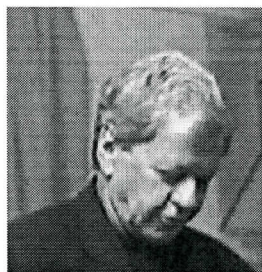
*Ing. Dušan Zakopal
režisér, SČDO*



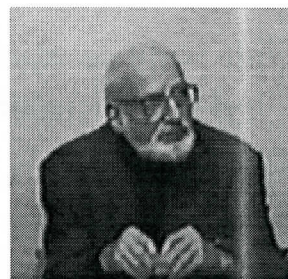
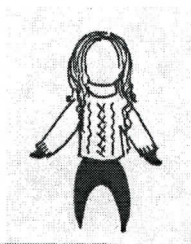
*prof. PhDr. Jan Císař, CSc.
divadelní vědec a pedagog
předseda poroty*



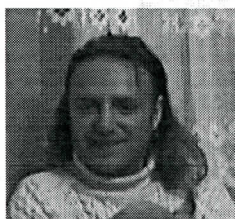
*Mgr. Petr Kolínský
scénograf*



*prof. František Laurin
režisér a pedagog*

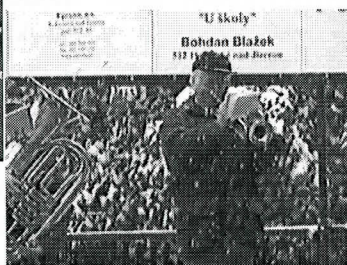
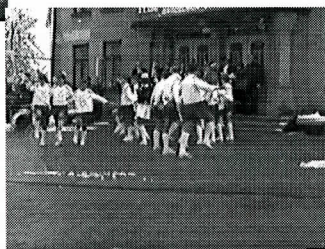


*Mgr. Jiří Hraše
režisér, SČDO*



*Jan Strejcovský
IPOS-ARTAMA
tajemník poroty*

A kdo to hraje a pochoduje při vítání?



Jídelníček

Oběd:

Houbový vývar s těstovinou

Smažený řízek, bramborový salát

Večeře:

Plněné bramborové knedlíky, špenát

Jó to je ale salát, panečku

Míchaný salát zemčátkový

Po nějaké tabuli, když jsou rozličné zbytky, kupř. studená telecí pečeně, uzený jazyk, šunka, kapouni, i třeba koroptve, a všeho málo, aby se to co samostatné jídlo na tabuli dáti mohlo, pokrájej všechny takové zbytky na malé kostky, utří na míse dva neb tři natvrdo vařené žlutky s brabantským olejem a vinným octem, dej do toho drobně pokrájenou cibuli, pak oloupané, na lístky pokrájené zemčátka hned teplé, pak ty masové kostky do toho, dobře to promíchej, málo-li to slané, trochu přisol, urovnej na mísu, ty větší kousky, kupř. šunky a jazyk, ouhledně pokrájené vůkol mísy co věnec urovnej, navrchu

však sekanými žlutky a bílky žlutě a bíle okrášli, máš-li aspik, tak též z usekaného aspiku věnec udělat a kaprlema ouhledně poklásti můžeš. Okrášení takové se pouze vtipu hospodynký zanechává. Také třeba jen z telecí pečeně a zemčátek se tento salát dělat může.

Trhák dne

Zaručeně pravé krkonošské vysoc-ké přehlídkové kváskové Vaškovo

KYSELO

K doptání a dostání na půdičce divadla

Anketa

Pohádka Toušeňských získala ráno 1569 bodů od 172 převážně dětských diváků, dopoledne 1057 bodů od 129 návštěvníků. Třem v tom v podání Zákupských udělilo 22 lidí 147 hlasů po odpoledním a 71 diváků 442 hlasů po večerním představení.

Předpověď počasí na středu:

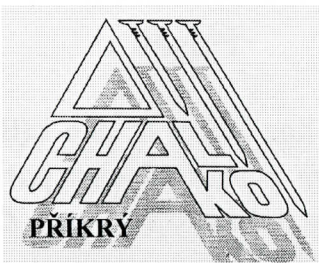


Zataženo, občas déšť, postupně oblačno a srážky jen místy, na jihu regionu ojediněle. Ráno místy mlhy. Teploty minimální 9-5 °C, maximální 13-17 °C, jihozápadní vítr 3-7 m/s.

Partneři XXXIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
 Krakonošova divadelního podzimu

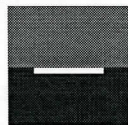


Die Garten - Galerie

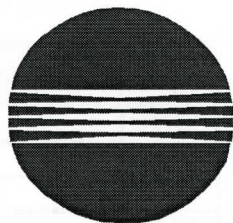


R Sager

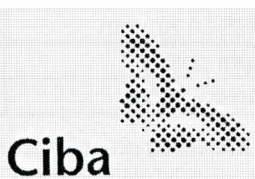
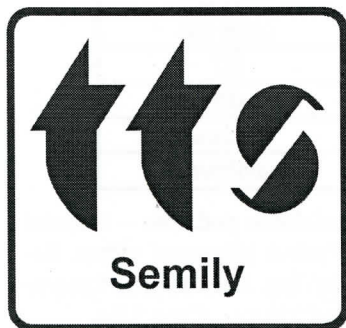
Gonten Švýcarsko



KB



MINOLTA



Dnešní patron

Havel

Divadelní společnost Kozlovice se pro b(B)rouka v hlavě rozhodla sama. Mně ho tam nasadil dnešní patron. Havel znamená obyvatel Galie, původ je latinský (Gallus). Co s tím? Sv. Havel v rámci zvířecí říše ochraňuje pouze husy, kuřata a kohouty, takže ani na Kozlovice to nenašiji. Jedinou, ale zato dost dobrou útěchou může být skutečnost, že uzdravil těžce nemocné dítě. Patronát Havla tedy zajistí misionářům z Kozlovic schopnost léčit diváky - smíchem.

Program na zítra - Čtvrtek 17. října 2002		
9:00	seminář	malý sál
9:00	Pekelný mariáš	velký sál
	Libice nad Cidlinou	65'
10:15	přípravný výbor	kuřárna
11:00	Pekelný mariáš	velký sál
	Libice nad Cidlinou	65'
13:00	příjezd Ořechov u Brna	
13:30	loučení Kozlovice	
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Ořechov u Brna	městský úřad
15:00	vítání Ořechov u Brna	před divadlem
17:30	valná hromada Vobskočáku	malý sál
19:30	Od La Platy k Fergussonu + Romeo	velký sál
	Julie a tak dál	90'
	MRŠŤA PRŠŤA Kouřim	přestávka
21:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna



Větrník, zpravodaj XXXIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška ml. Náklad 220 ks. Cena 5 Kč.